

עטרת שרוב

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמנוא בארה"ק, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בנטיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת קרח

בס"ד, עש"ק פרשת קרח
כ"ב סיון תשע"א - שנה ב' גליון ע"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים
7:13	8:31	9:06
7:28	8:34	9:03
8:13	9:22	9:54
8:32	9:45	10:17

מכריכים החדש, מולד תמוז: ליל ט"ו ט"ז 2:56, 11 הלוקים

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיִּקְהָלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם מִי כָל הָעֵדָה כָּל־מִלֵּם קְדָשִׁים וּבְתוֹכֶם הוֹי"ה וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קַהֲל הוֹי"ה (טז ג).

בתוככם הו"ה' שווה בכלום, שאין עוד מדרגות גבוהים רק כולם שווים, ואם כן למה עשית אחד כהן גדול ואחד נשיא.

וע"ז ענה לו משה רבינו כמו שמבואר שם בזה"ק וז"ל: 'וידוע הו"ה את אשר לו' סתם דא ליוואה, 'ואת הקדוש' דא כהנא, כדון 'והקריב אליו'. היינו שאמר לו משה רבינו שיש דרגה של מהור, אבל יש ג"כ הבחינה של קדוש שבוה יש חילוקי מדרגות ולא כולם שווים ל'והקריב אליו'.

ולכן אמר להם משה 'ואת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו, ותנו בהן אש ושימו עליהן קמרת' שמבואר שם בזה"ק שקמורת מרמז להתקשרות, וז"ל: דהא קמרת בעי לשושבינא לאתקמרא על ידיה בכלא ולא תקשרא, מאן שושבינא דא כהנא. היינו שמשה רבינו רצה להוכיח להם שיש הבחינה של קדוש, ולא כולם שווים להתקשרות ולדבקות להקב"ה.

וכמו שמרמז הענין של הקמורת עצמה, כמו שהבאנו לעיל ממרן הארז"ל ש'תתקן החלבנה בקמורת מה שלא תתקן החלבנה' היינו שכל אחד יש לו את חלק התיקון השייכים אליו דוקא.

וזהו מה שמסיים שם הוזה"ק וז"ל: ובגין כך 'והיה האיש אשר יבחר הו"ה הוא הקדוש' ולא המהור, תרין דרגין אינון קדוש ומהור, כהן קדוש, לוי מהור, ועל דא 'הקדוש' כתיב.

(רעוא דרעוין תש"ס לפ"ק)

הקרבנות של בני ישראל, והם עולים עוד ועוד מדרגות ועליות, כמ"ש 'קדשים יהיו לאלהיהם, וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני הו"ה' מקדשכם' (ויקרא כא רח).

והנה זה מבואר בלקוטי תורה ממרן הארז"ל (פ' בלק, ומלכים), שקרח היה גלגולו של קין, ומשה היה גלגולו של הבל עיי"ש.

והנה קין והבל ג"כ מרמזים לשני הבחינות הנ"ל, כי אצל קין כתוב שנתן להקב"ה 'מפרי האדמה מנחה להו"ה' (בראשית ד ג) שמרמז לבחינה של מהור, שהכול שווה, שאין אחד יותר במעלה מחבירו שהכול שווה אצל הקב"ה, ולכך לא נתן מהטובים לרמז שכולם הם בדרגה אחת, מה שאין כן הבל נתן 'מבכרות צאנו ומחלבהן' (שם ד ד), שמרמז לבחינה של קדוש שיש עוד ועוד מדרגות.

ואם כן יש לומר שזהו שורש ויסוד המחלוקת בין קרח למשה רבינו, שקרח ששורש נשמתו מקין סובר שיש רק דרגה אחת וכולם שווים, ואין חילוקי מדרגות, מה שאין כן משה רבינו ששורש נשמתו מהבל סובר שבדאי יש חילוקי מדרגות ועליות באדם.

וזה מה שמרמז התורה שקרח טען ש'כל העדה כלם קדשים' שכולם שווים, שכולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה, א"כ רואים שכולם שווים כלפי שמיא, ואין חילוקי מדרגות בין קדוש למהור שגם הלויים הם במדרגת קדוש ש'כלם קדשים', ולכן 'מדוע תתנשאו על קהל הו"ה', שהרי

פרש"י 'כלם קדושים' וז"ל: כולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה. ביאור הדבר, וגם להבין מה היתה שורש המחלוקת של קרח על משה רבינו.

שזה ידוע שיש שני בחינות, קדוש ומהור, שהבחינה של מהור הוא שעומד תמיד בחד דרגא, ואין בוה מדרגות וחילוקים, כי או שהוא טמא, או שהוא מהור. אבל הבחינה של קדוש יש בוה הרבה דרגות ומדרגות לעלות בית אל, ותלוי לפי עבודת האדם בתורה ובעבודת הש"י בקדושה ובדביקות לשמה.

וכמו שמבואר ממרן הארז"ל בעין חיים (שער סדר אצילות פ"ב) וז"ל: ובזה אין צדיק דומה לחבירו, ואין בריה דומה לחבירתה, וכל הנבראים כולם לצורך גבוה, כי אין יניקת כולם שוה, אף לא תיקון כולם שוה, ותתקן החלבנה בקמורת, מה שלא תתקן החלבנה, לכן היה צריך באלו העולמות טוב ורע ובינוני, ובכל אחד מינים לאין קץ.

וזהו החילוק שבין מדרגת הלויים לכהנים, כי מבואר בזה"ק הקדוש (ה"ג קעו): וז"ל: 'בקר וידוע הו"ה את אשר לו' אמאי בקר, ואמאי קדוש ולא מהור, אלא אינון [הלויים] מסטרא דמהור קא אתיין, וקדוש כהנא, אמר משה 'בקר' כדדון כתר דכהנא אתער בעלמא, אי אתון כהני, הא בקר, פלחו עבודה דבקר.

רואים מזהוה"ק שהלויים הם בחינת מהור, כמו שכתוב 'קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם' (לעיל ח ו), אבל הכהנים הם בחינת קדוש, שהם מקריבים

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וַיִּקַּח קֶרֶחַ בֶּן יִצְחָק בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי וְדָתָן בְּנֵי אֱלִיָּאָב וְאוֹן בֶּן פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן (טז א).

וקרח היה מעותר להיות כהן גדול לעתיד בעת הנהגות הגבורות, וזה היה מחלוקת על אהרן, שכבר 'כלם קדשים', ובאמת לא היה עדיין הזמן, שעדיין לא נתברר כל הטוב ועדיין הרע מתגבר, ואם לא היו עושים את העגל, היה שעתן מצלחת שיתגלה מדריגה הזאת כביטול המות ומלאך המות והרע, אבל לא היו ישראל ראויין לזה מצד זכותם אלא מזכות משה, על כן נפלו ונתגבר הרע ולא היו ראויין לזה. וקרח טעה בזה, ולא קרח בלבד אלא אדם הראשון ונרב ואביהוא אנשי סדום והמבול והפלגה, כולם טעו בזה.

(היכל הברכה' מרבנינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי הוִי"ה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה בִּי לֹא מִלְּבִי (טז ב).

אפשר לרמוז בדרך רמז, כי זה ידוע שכל האותות והמופתים ועבודת הצדיקים הכול בא בזכות התורה"ק שהם לומדים ומקיימים אותם בשלימות, ועי"ז יש להם הכח של צדיק גזור והקב"ה מקיים, ולהיפך הקב"ה גזור וצדיק מבטל אותם (מ"ק ט:), וכמו שמספרים מגדולי הצדיקים שתמיד לפני שהיו מקבלים בקשותיהם של בני ישראל אשר באו לבקש מהם איזה טובה, אז היו לומדים מקודם איזה גמרא, וכמו שידוע שגמרא הוא ר"ת ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, שהם מלאכי השרת מלאכי רחמים שממונים על רפואות וישועות שיש בעולם, ולכן ע"י שלמדו מקודם גמרא יש להם הכח להמתיק הדינים לרחמים וחסד. וזה מפרש הפסוק 'ויאמר משה בואת' זאת נקראת התורה"ק כמ"ש 'זאת חקת התורה' (במדבר י"ב), וגם 'זאת' מרמז לאל"ף עד תי"ו אתיין דאורייתא, והו' מרמז לשבעה ספרי תורה כמאמרם ז"ל במסכת שבת (קט"ז), ולכן 'כי ד' שלחני לעשות את כל המעשים האלה' כי הכל הוא מלפניו ואני לא אעשה שום דבר בלעדיו, וממילא 'כי לא מלבי' חו"ש רק הכל מהבורא עולם מכח התורה"ק.

(מעשה שלום' מרבנינו שלום מקאמרנא)

וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתַּבְלַע אֹתָם וְאֶת בְּתִיחֵם וְאֶת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֶרֶחַ וְאֶת כָּל הָרְכוּשׁ (טז ב).

צריך להבין, מפני מה נבלעו בתיהם וכל רכושם של קרח, אם קרח חטא, רכושו מה חטאו. אלא שזה מבואר בשם מרן קוה"ק הבעש"ט זי"ע (בעש"ט עה"ת וחי אותה ובמנ"ח) עה"פ 'רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף' (תהלים קו ה), היינו כי בכל הדברים ששייכים לאדם, המאכל והמשקה והנכסים, נתלכשו בהם מנר"ן שלו, נפשם ממש מתעטפת בהם עי"ש. ולכן כאן כאשר נגזרה גזירה על קרח שתבלע אותו האדמה חיים שאולה עם נר"ן שלו, לכן שפיר נבלעו נכסיו ג"כ עמו, כי בהם נתעטף ונתלכש נר"ן שלו, א"כ הכל היו צריכים לרדת עמו שאולה, כל דבר ודבר שיש בו איזהו ניצוץ ושורש נשמתו ורוחו ונפשו עמהם, יען שהוא חלק על משה רבינו ע"ה שורש כל נשמות ישראל. ובכל דבר ודבר שהיה שייך להם היה בו כח החטא, ולכן שפיר אמר משה רבינו ע"ה 'זאל תגעו בכל אשר להם פן תספו ככל חטאתם' (טז ב) כי בכל דבר ודבר שלהם נתפזרו כח נר"ן שלהם, כדברי מרן קוה"ק הבעש"ט זי"ע והבן.

(פרי חיים' מרבנינו חיים יעקב מקאמרנא)

וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקוֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶן תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ (טז ד).

כבר עמדו המפרשים מהו 'לקולם' שהיה צריך לומר 'מקולם'. אלא יש לומר שתיבת 'לקולם' ר"ת ו'בני קרח' לא מ'תו' (במדבר כו יא), היינו שראו בני ישראל שבני קרח עשו תשובה בקול גדול בתפלה לה, עי"ז נסו כלל ישראל מן עדת קרח, וחזרו בתשובה לצד משה רבינו ע"ה, כמו שבני קרח עשו תשובה.

(פרי חיים' מרבנינו חיים יעקב מקאמרנא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

וַיִּקַּח קֶרֶחַ בֶּן יִצְחָק בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי וְדָתָן וְאֱבִיָּאָב בְּנֵי אֱלִיָּאָב וְאוֹן בֶּן פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן (טז א).

איתא בחכמו"ל (סנהדרין טז:) לקח מקח רע לעצמו.

להבין הענין מה דאמר שלקח מקח 'רע' דוקא. ומהו 'לעצמו' דוקא. והנה אמרו חכמו"ל (סוטה יד.) במה שמושה רבינו ע"ה הפציר כל כך בתפלה להכנס לארץ ישראל וכי לאכול מפירותיה היה צריך, רק שאמר אכנס לארץ ואקיים מצות התלוין בארץ. היינו כי כל עיקר גוף התורה והמצוות תלוין בארץ, כי בגלות המר הזה מקיימים רק כמנין 'רע' מצות, והנה אלמלא היה קרח חולק על משה, היה קרח נכנס לארץ, כי הגזרה של הארבעים שנה לא היתה על הלויים (רש"י לעיל יד טז), א"כ היה קרח נכנס לארץ ישראל והיה מקיים את כל הכת"ר מצות.

וזה מה שהיה קשה להמדרש אמרו לשון 'ויקח', שמה שייך הלשון ויקח בענין מחלוקת, לכן מתרץ המדרש שלקח מקח 'רע' לעצמו, שרק ר"ע מצות היה קרח יכול לקיים, ואם היה נכנס לארץ ישראל היה מקיים את כל הכת"ר מצות, ושפיר לקח מקח 'רע' רק 'רע' מצות. ואמרו לשון 'לעצמו' לשון עצמו"ה, דאמרו חכמו"ל (תניגה כו.) דעל העצמות של הצדיק נתקיים הזכות והמצות, ולכן מרמז שמשאר על עצמותיו רק ר"ע מצות.

וזה דפירש"י ז"ל על 'ויקח' לקח עצמו לצד אחד להיות חולק על משה. היינו כדברי הספה"ק דיש הרבה מצות שאין יכולין לקיים אותם רק ע"י כללות ישראל, וע"י שמקיים מש"כ 'אהבת לרעך כמוך' (ויקרא י"ח), שיש בחינת אחדות לכולם, עי"ז יכולין לקיים את כל המצות, דיש הרבה מצות כגון מצוות כהונה או כדומה שאין ביכולת כל אחד לקיים רק באמצעות כללות ישראל, וזה שאנחנו מתפללים בברכת אהבה רבה דקר"ש 'ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה' היינו כי ע"י אהבת ישראל יכולין לקיים את כל דברי תלמוד תורתך.

וזה מש"כ 'ויקח קרח' שלקח את עצמו לצד אחד להיות נחלק מתוך העדה, שלא התחבר עם כל העדה, א"כ לא היה יכול לקיים את כל המצות, וזה מקח רע 'לעצמו', היינו ע"י שהוא היה לעצמו נפרד מהעדה, ולכן לא היה יכול לקיים את כל התורה והמצות, כי הרי ישנם הרבה מצות שלא כל אחד יכול לקיים אותם.

(פרי חיים' מרבנינו חיים יעקב מקאמרנא)

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

חיוב הנחת תפילין ר"ת. סימן לד' (ב)

רבינו האריך בזר זהב (סק"א) בענין חיוב הנחת תפילין ר"ת, ומקדים להביא את סדר השתלשלות וקביעת הפסק הלכה לדורות, ונביא בעזה"ת בכל גליון ענין אחד מדבריו.

כן כאן אלו ואלו דברי אלקים חיים, כי לכל נשמה יש שורש, וכפי השורש מכריע הלכה¹; ושם כל השרשים הולכים אל מקום אחד.

בזמן הסנהדרין היה הוראה אחת פושטת לכל ישראל

וכל זמן שהיה הבית דין יושבין בלשכת הגזית, וידוע שסנהדרין גדולה סוד אלקים חיים². דעת עליון, היה בהכרח הוראה אחת פושטת לכל ישראל, כי אסור להמרות עליהם, אף שהחולק עליהם סברתו היה אמת מפי הקבלה עד משה רבינו ומפי הרבים סנהדרין שקדמו לאלו הסנהדרין והיו אומרים כדעתו, אף על פי כן אסור לעשות כהוראתו ונהרג על זה³, כי אף שדברי שניהם אמת, כל זמן שהיה סנהדרין בישראל היו כל ישראל נמשכין אליהם בשורש נשמותיהן, להיות הוראה שלהם פושטת בכל ישראל כפי דעתם, ואם סנהדרין שקדמו אליהם לא פסקו כן, היה כפי שורש שלהם, ושניהם אמת.

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

א. וז"ל: ומעתה נבין ונשכיל, בסוד עדת שופטת ועדת מצלת (סנהדרין ב.), בסוד הכרעות הקצוות מדעת המתפשט, אשר יש י"ד חסדים עדה מצלת מזכין, ויש י"ד גבורות עדה שופטת מחייבין, ואין ב"ד שקול, כי צריכין להמשיך הכרעה משורש הדעת הכולל, תלת רישין שלשה מוחין יש עוד שלשה, ובשעת משא ומתן אשר חולקין בסברתן בזכות וחוב, בודאי המזכין נשרשין בשורש החסד, והמחייבין בשורש הגבורות, ולכן בשעת משא ומתן לא ילמד חוב מי שלמד זכות, כי פוגם במדתו צד החסד, ובודאי אין זה סברה ישרה, כי כיון ששורש נפשו כעת השורש בחסד המזכה לא יחליף כחו אל הגבורות והדין. וכל זה בשעת מו"מ, שאז עומדין עדיין בלתי הכרעה, ולכן החסד הוא חסד דייקא, והגבורות במקומה עומדת. אבל בעת שעומדין למנין להכרעה, וכל הכרעה הוא מסוד שורש הדעת, כי באמת לזכות די ביי"ב מזכין, כי אין צריכין להמשיך משורש הדעת בחינות אחד, אלא מו"מ שבגופה, אבל לחוב כתיב ד' ממת (ש"א ו) שהוא הו"ה העומדת בדעת הנותן חיות לכל הכלים והאורות העושה את כל המדות אחד, ושם אין ימין ושמאל, כי הכל הוא אחדות אחד, כי גם חוב הוא זכות גמור. והוא סוד כלת משה נקודה הפנימיות כמו שבארנו לעיל. ולכן אף המלמד זכות יכול בשעת גמר דין ללמד חוב, כי נכנסו בשעת הגמר להכרעת הדעת, הכרעה י"ג,

ב. וז"ל הגמ': דיני נפשות המלמד חובה מלמד זכות, אבל המלמד זכות אין יכול לחזור וללמד חובה. אמר רב לא שנו אלא בשעת משא ומתן, אבל בשעת גמר דין מלמד זכות חוזר ומלמד חובה. ופרש"י, לא שנו אלא בשעת משא ומתן - דבעינן שיעמוד בדבריו לחזר אחר ראיות, שמא ימצא חיזוק לזכות, דשמא לא טעה. אבל בשעת גמר דין - שחיפש כבר הכל, ועכשיו נראה שטעה חוזר ומלמד חובה.

ג. גמ' סנהדרין (דף ז). - אמר רבי יונתן כל דיין שדן דין אמת לאמיתו משרה שכינה בישראל, שנאמר אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים.

ד. עיין בקהלת יעקב (ערך קושיא).

ה. כ"כ בטעמי המצות (פרשת שופטים) מצות מינוי סנהדרין - סוד סנהדרין גדולה, הם מצד הבינה וכו'. ואלהים חיים הוא בינה. וע"ע במאורי אור (למהר"ם פאפיראש, מערכת ס' אות ט).

ו. ע"ע בגמ' סנהדרין דף פו ע"ב, ועוד שם בדף פח ע"א.

ביאור הגמ' המלמד זכות אינו יכול לחזור וללמד חובה, ובשעת גמר דין חוזר ומלמד חובה

וכמו שבארנו בחבורי על המצות (אוצר החיים משפטים מצוה עז, דף קפו.)⁴ על המלמד זכות אינו יכול לחזור וללמד חובה, ובשעת גמר דין חוזר ומלמד חובה (סנהדרין לד.)⁵, ונלאו כל מעיין להשיגו, והאמת כי המלמד זכות וחסד לא יפגום מדתו ליכלול נפשו בשמאל, וזה פגם גדול, אבל המלמד חוב מלמד זכות, כי בלאו הכי בעי לאכללא שמאלא בימינא תדיר (זוהר ח"ב כז.), וכל זה בעת משא ומתן, אבל גמר דין אלהים נצב בעדת אל (תהלים פב א.)⁶, והכרעה יוצא מפי השכינה אלהותו יתברך המנשב על הכפיים בבית דין של מעלה ומטה, להכריע הלכה אמת, וכיון שכן אצלו יתברך כולו חד, גם החוב הוא זכות גמור ואין שם התחלקות המדות, כי הכל מצדנו, וכיון שהזכות והחוב אחד הוא, אם כן המלמד זכות מלמד חוב בעת גמר דין, שהוא על ידי השכינה אלהותו יתברך.

א. וז"ל: ומעתה נבין ונשכיל, בסוד עדת שופטת ועדת מצלת (סנהדרין ב.), בסוד הכרעות הקצוות מדעת המתפשט, אשר יש י"ד חסדים עדה מצלת מזכין, ויש י"ד גבורות עדה שופטת מחייבין, ואין ב"ד שקול, כי צריכין להמשיך הכרעה משורש הדעת הכולל, תלת רישין שלשה מוחין יש עוד שלשה, ובשעת משא ומתן אשר חולקין בסברתן בזכות וחוב, בודאי המזכין נשרשין בשורש החסד, והמחייבין בשורש הגבורות, ולכן בשעת משא ומתן לא ילמד חוב מי שלמד זכות, כי פוגם במדתו צד החסד, ובודאי אין זה סברה ישרה, כי כיון ששורש נפשו כעת השורש בחסד המזכה לא יחליף כחו אל הגבורות והדין. וכל זה בשעת מו"מ, שאז עומדין עדיין בלתי הכרעה, ולכן החסד הוא חסד דייקא, והגבורות במקומה עומדת. אבל בעת שעומדין למנין להכרעה, וכל הכרעה הוא מסוד שורש הדעת, כי באמת לזכות די ביי"ב מזכין, כי אין צריכין להמשיך משורש הדעת בחינות אחד, אלא מו"מ שבגופה, אבל לחוב כתיב ד' ממת (ש"א ו) שהוא הו"ה העומדת בדעת הנותן חיות לכל הכלים והאורות העושה את כל המדות אחד, ושם אין ימין ושמאל, כי הכל הוא אחדות אחד, כי גם חוב הוא זכות גמור. והוא סוד כלת משה נקודה הפנימיות כמו שבארנו לעיל. ולכן אף המלמד זכות יכול בשעת גמר דין ללמד חוב, כי נכנסו בשעת הגמר להכרעת הדעת, הכרעה י"ג,

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

ותעצר המגפה (יז יג).

למחרת הזמנתי מנין אנשים, ושלחתי מרכבתי להביא את רבינו לכפר. רבינו בא ושאל אם ישנו כבר מנין. ואמר: עכשיו אמור לרועים, שיוציאו את כל השוורים לחלקת המרעה וישמרו עליהם. אני ושאר אנשי המנין התאספנו מסביב לרבינו, ורבינו עבר לפני התיבה, וכשהתחיל בחזרת תפילת שמונה עשרה של מנחה, עשו השוורים מעין עיגול סביבותיו והקשיבו לתפילתו הנעימה מבלי לנוע ומבלי להשמיע שום געיה. רבינו חזר העירה, ומאז לא מת אצלי אף פר אחד.

סיפר הרה"ח ר' יעקב יהודה ריכטר ז"ל, פעם אחת קניתי בהונגריה שוורים צעירים, והעמדתי אותם לפיטום. פתאום, כאשר השוורים התחילו כבר להשמין, הופיעה מגפה בבהמות, אשר התחילה להפיל חללים בין השוורים. נסעתי לרבינו הקדוש רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, וסחתי לו על אסוני. אמר לי רבינו: אני אבוא אליך לתפילת מנחה, ואתה תשתדל לאסוף מנין בשדה המרעה, ותוציא כל השוורים לשמוע את התפלה, ואני מקווה לה' שתעצר המגפה.

הרה"ק רבי משולם פייש בן רבי מרדכי סג"ל לאווי זצ"ל מטהאש כ"ח סיון תרל"ג מגדולי תלמידי רבינו בעל ה'היכל הברכה' מקאמרנא זיע"א

שנות נעוריו ורבותיו

נולד לערך שנת תקע"ו בעיר יאזעפס-דארף ע"י קארלסבאד במדינת בעהמען בגרמניה, לאביו רבי **מרדכי סג"ל לאווי** מגזע בעל התוספות יום טוב זצ"ל, ולאמו מרת זעלדא. בעודו בקטנותו נתייתם מאביו, כשגדל עוד לפני הגיעו לגיל המצוות ראה שנגע ההשכלה מתפשט במדינה, החליט לכתת רגליו למקום תורה, ובהשפעת ובחיוזק אמו עזב המדינה לעבר מדינת אונגאריין, ממקומות התורה והיראה בימים ההם.

תחילה תפס ישיבה בישיבת הגאון רבי **אברהם יצחק וויינבערגער** זצ"ל בעל הפני יצחק, אשר לימים נתפרסם כרבה של קליינווארדיין, ולאחר זמן ועידן עבר לישיבת הגאון רבי **דוד שיק** זצ"ל בעל ה'אמרי דוד' אב"ד טאקוי. משם הלך לישיבת הגאון רבי **אברהם שאג** זצ"ל בעל ה'ברכת אברהם' אב"ד קובסדארף, ובסוף ימיו איוה למושב לו בעיר הקודש והמקדש. ובסוף הלך ללמוד בישיבה הגדולה והמפורסמת של רבה של אונגוואר הגאון רבי **מאיר אייזנשטאט** זצ"ל המהר"ם א"ש. ובכל מקום אשר דרכה רגליו נתפרסם שמו הטוב לעילוי גדול ומתמיד עצום, תלמיד הלומד תורה בדחילו ורחימו בלחבת אש קודש.

ביני וביני עבר בעיר קראלע, ובישיבת רבי **מאיר פערלס** זצ"ל נתקבל לאחד ממגידי השיעור, בעיר קראלע היו בתי מדרש של חסידים ואנשי מעשה שעסקו בתורה ועבודה על דרך מרן אור שבעת הימים ה**בעש"ט** זיע"א, הציץ ופגע בו אש השלחבת וקירבו התחיל להיפעם להתקרב לצדיקי אמת, גם הגיע שם פעם אחת על שבי"ק הרה"ק רבי **יהודה צבי מראזלא** זצ"ל בעל ה'ידעת קודשים' ונשפע מאוד מעבודת הקודש, להתדבק בדרך החיים במסילה העולה בית ה'.

בברית הנישואין

אחר זמן עבר נתקרב לחסידי אשוואר, העיר שגרו שם חסידים גדולים ומפורסמים בקיאים בתורת הח"ן ועובדי השם באמת וביראה, (גדולי הדור המליצו על היער הזו אשוואר אש-ואור). שם היה לרבינו הגאון הקדוש קודש הקדשים איש האלוקים רבי **יצחק אייזיק מקאמרנא** זיע"א, תלמידים וחסידים שהלכו לאורו וצילו הגדול והבהיר. בין תלמידי רבינו היה אחד בשם רבי **ישעיה דוד** זצ"ל והיה לו בת בשם מינדל, וחפץ לקחת לו לחתן את הבחור המופלג רבי משולם פייש, אפילו שהרבה קפצו להיות חתן אצלו אבל הוא ואשתו החליטו לקחת את הבחור משולם פייש הצדיק והתמים, וכחסידי נאמן אשר לא יעשה זיז כל שהוא בלי להתייעץ עם רבו, נסע אל רבינו ונתן לו הסכמתו לעשות השידוך, ואף אמר לו: שיודיע לו זמן החתונה כי ברצונו לבוא להשתתף בחתונה. שמחת החתונה

התקיימה ברוב פאר והדר, כשבראש השמחה הסיב רבינו הקדוש בעל ה'היכל הברכה' ועמו הגיעו אלפי חסידים מעיר קאמרנא הרחוקה ומכל הגלילות סביב, לחזות בנועם זיו קדשו ולבקר בהיכלו. בשעת השמחה כשהחתן דרש פלפול גדול לכבוד השמחה וכמה בחורים התחילו לקנטרו בשאלות ולהיכו, מפני שקינאו בו שזכה לכבוד הגדול הזה ולהיכנס בבית רבי ישעיה דוד. עמד רבינו הקדוש וקרא בקול על הבחורים: מה אתם מפלפלים עם החתן 'הרי הוא לומד תורה לשמה ובודאי כל דבריו הוא לאמתה של תורה', והמשיך לומר להם: אמת שאתם למדנים, אבל החתן הזה הרי הוא לומד תורה לשמה, וצריכם להתנהג עמו בדרך ארץ. לאחר מכן בירך רבינו את הזוג החדש שיוזכו להקים דורות ישרים ומבורכים.

נזר הרבנות

לאחר הנישואין עבר לעיר לכפר טאשארא, ומשם נתקבל למלמד בעיר טאגלאש, ומשם נתקבל לאב"ד טהאש, ושמעו הטוב נתפרסם בכל הגלילות. ובסמיכת הרה"ק רבי **דוד מדינב** זצ"ל התחיל להנהיג עדה בישראל. כאשר מתחילה היה נוהג להביא כל הפתקאות ואזכרות אל הרה"ק מדינב, פעם אחת אמר לו: אינך צריך לדידי ואלמדכם סוד קריאת הפתקאות, ומעתה אתם בעצמכם תקראו הפתקאות ותפעלו ישועות בקרב ישראל. רבים מהסביבות הגיעו אליו, ובפרט על שבתים וימים טובים, שעבד עבודתו הקודש למעלה מכוחות אנוש. גם היה פוזר גדול וחילק הרבה צדקה לעניים ונשברי לבב. גם היה מגדולי הדור שלחמו נגד פורצי גדרי ישראל והשתתף באסיפה הגדולה על חלוקת הקהילות באונגאריין.

בצל רבינו ה'היכל הברכה' מקאמרנא זיע"א

דרכו של רבינו הגאון הקדוש איש האלוקים קודש הקדשים רבי **יצחק אייזיק מקאמרנא** זיע"א בעל ה'היכל הברכה', לנסוע על שלושה שבתות במדינת אונגאריין, שבת אחת בנאנאש ושבת אחת בפעסט ושבת אחת במונקאטש. והיה דרכו לומר שלוקח אתו סל עם אלף ישועות לחלק לאנשי מדינת אונגאריין. ובאחד משלושה שבתות האלו היה רבי משולם פייש עוזב את ביתו ובית מדרשו וקהל חסידיו שבאו אליו להסתופף בצילו של האי רעיא מהימנא פחד יצחק רבינו הקדוש, להידבק בעץ החיים להתעלות בתורה ובעבודת השי"ת. פעם אחר השבת כשרבינו עמד לנסוע חזרה לביתו שבקאמרנא, ביקש מרבי משולם פייש שילווהו קצת, ודברו ביניהם בדברים העומדים ברומו של עולם, אחר כברת ארץ כשרצה לחזור לאחוריו, ביקש רבינו ממנו שילווהו עוד קצת, וכך נמשך הדבר כמה פעמים, עד שהגיעו על יד

הגשר אשר על הנהר, ואמר לו רבי משולם פייש: שיותר מכאן אינו יכול ללות, ורבינו ביקש ממנו שימשיך עוד, ולא הסכים, אז ענה לו רבינו ואמר לו: אם עברתם עמי הגשר אז הייתם משלנו, ומכיוון שאינכם רוצים, אז בנכם יהיה משלנו, וכן הווה שאחר שנים רבות בנו הרה"ק רבי **אלימלך מטאש** זצ"ל, נתדבק בצל רבינו הגאון הקדוש שר בית הזהר רבי **אליעזר צבי מקאמרנא** זיע"א בעל ה'דמשק אליעזר', ממלא מקום וממשיך דרך אביו רבינו בעל ה'היכל הרכה' זיע"א.

בצל צדיקים

כנ"ל היה דבוק ומקושר להרה"ק רבי **דוד מדינב** זצ"ל, והיה נוסע על חג הסוכות אליו בכל שנה ושנה, וביחד היו מסככי את הסוכה. ופעם כאשר איחר לבוא וביקשו בני ביתו שישכך את סוכתו כי כבר פנה יום. אמר להם: האיך יכול אני לסכך את סוכתי כשרבי משולם פייש הנוי סוכה שלי איננו בנמצא. כן נסע אל הרה"ק רבי **חיים מצאנז** זצ"ל בעל ה'דברי חיים', שהפליא מאוד את עבודת השבת קודש שלו. וכן נסע אל הרה"ק רבי **צבי הירש מליסקא** זצ"ל בעל ה'אך פרי תבואה', וגם הוא נסע אליו בחזרה. גם הסתופף בצל הרה"ק רבי **יצחק אייזיק מזידטשוב** זצ"ל, ואף שלח אליו על שבת פעם אחת את בנו הרה"ק רבי **אליהו** זצ"ל לראות עבודת קדשו, ומצוין גודל ענוותנותו שבליל שבת הלך לעמוד מאחורי החלון של אכסניית רבי אליהו לראות עבודת קדשו.

הסתלקותו

בשנת תרל"ג פרצה מגיפה גדולה במדינה ורבים חללים הפילה, ובתוכם גם שניים מבניו, קיבל על עצמו למסור נפשו ועיי" כך תעצר המגיפה, וביום כ"ח סיון תרל"ג השיב את נשמתו לבוראה, כשהוא אך בן נ"ז שנים, ונטמן בעיר טהאש ואוהל גדול בנו על קברו, וכה נחרט על מצבתו: פ"ג, הרב הצדיק, **בוצינא קדישא, חסידיא ופרישא, עובד השם בקדושה ובטהרה, ומתלהב בתורה ובתפילה כאש בוערה, וכבוד קדושת, כקש"ת מוה"ר משולם פייש הלוי נבג"מ זצלה"ה במוה"ר מרדכי זצלה"ה, זכות תורתו אשר למד ברעדה יעמד לנו לטוב, נפטר כ"ח סיון תרל"ג לפ"ק, ת.נ.צ.ב.ה.**

השאיר אחריו בנו הרה"ק רבי **אלימלך** שהיה בן שמונה שנים, כשגדל ישב על כסאו והמשיך והקים את חצר אביו, מגדולי תלמידי רבינו בעל ה'דמשק אליעזר' מקאמרנא זיע"א. בנו רבי **מרדכי** זצ"ל. וחתנו: הרה"ק רבי **יהוסף הלוי ראטענבערג** זצ"ל **מקאסני**, הרה"ק רבי **מנחם ברוזי** זצ"ל אב"ד **קאליב** בעל ה'באר מנחם', רבי **שלום כהנא** זצ"ל, ורבי **דוד מנשה מסאטמער** זצ"ל.